

Euroopan unionin virallinen lehti

L 95

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

15. huhtikuuta 2010

Sisältö

I Lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ⁽¹⁾ 1

Hinta: 3 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/13/EU,

annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010,

audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)

(kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) 3 päivänä lokakuuta 1989 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 89/552/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽³⁾. Tämän takia mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi kodifioitava.
- (2) Eri tekniikkojen avulla rajojen yli tarjottavat audiovisuaaliset mediapalvelut ovat yksi keino edistää unionin tavoitteiden saavuttamista. Tietyt toimenpiteet ovat tarpeen, jotta voitaisiin siirtyä ja varmistettaisiin siirtyminen kan-

sallisista markkinoista yhteisiin ohjelmatuotanto- ja jakelumarkkinoihin ja jotta taattaisiin terveen kilpailun edellytykset audiovisuaalisten mediapalvelujen yleisen edun mukaisia tehtäviä haittaamatta.

- (3) Euroopan neuvosto on hyväksynyt eurooppalaisen yleissopimuksen rajat ylittävistä televisiolähetyksistä.
- (4) Audiovisuaalisten mediapalvelujen uusien lähetysteknologioiden vuoksi lähetystoimintaa koskevaa sääntelyjärjestelmää olisi mukautettava siten, että siinä voitaisiin ottaa huomioon rakenteellisten muutosten, tieto- ja viestintätekniikoiden leviämisen ja teknologian kehittymisen vaikutukset liiketoimintamalleihin ja erityisesti kaupallisen lähetystoiminnan rahoitukseen sekä varmistaa mahdollisimman hyvät kilpailuedellytykset ja oikeusvarmuus eurooppalaiselle tietoteknologialle sekä Euroopan mediayrityksille ja sen media-alan palveluille ja lisäksi varmistaa kulttuurien ja kielten moninaisuuden kunnioittaminen.
- (5) Audiovisuaaliset mediapalvelut ovat niin kulttuurin kuin kaupan alan palveluja. Niillä on kasvava merkitys yhteiskuntien, demokratian – varsinkin tiedonvälityksen vapauden, mielipiteiden moninaisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaamalla – koulutuksen ja kulttuurin kannalta, ja sen vuoksi on perusteltua soveltaa näihin palveluihin tiettyjä erityissääntöjä.
- (6) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan 4 kohdassa määrätään, että unionin on otettava kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon mainitun sopimuksen muiden määräysten mukaisessa toiminnassaan erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. lokakuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 15. helmikuuta 2010.

⁽²⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23. Sädöksen alkuperäinen nimi oli ”Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta”.

⁽³⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

- (7) Euroopan parlamentti pyysi Dohan kierroksesta ja WTO:n ministerikokouksesta 1 päivänä joulukuuta 2005⁽¹⁾ ja 4 päivänä huhtikuuta 2006⁽²⁾ antamissaan päätöslauselmissa jättämään julkiset peruspalvelut kuten audiovisuaaliset palvelut palvelujen kaupan vapauttamista koskevan GATS-sopimusta (General Agreement on Trade in Services) koskevien neuvottelujen ulkopuolelle. Euroopan parlamentti tuki 27 päivänä huhtikuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa⁽³⁾ kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevaa Unescon yleissopimusta, jossa todetaan erityisesti, että ”kulttuuritoiminnoilla, hyödykkeillä ja palveluilla on sekä taloudellinen että kulttuurinen arvo, koska ne toimivat identiteettien, arvojen ja merkitysten välittäjinä eikä niitä siten voi kohdella pelkästään kaupallista merkitystä omaavina”. Unescon yleissopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen tekemisestä 18 päivänä toukokuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/515/EY⁽⁴⁾. Yleissopimus tuli voimaan 18 päivänä maaliskuuta 2007. Tässä direktiivissä kunnioitetaan mainitun yleissopimuksen periaatteita.
- (8) Jäsenvaltioiden on välttämätöntä varmistaa, että estetään toimenpiteet, jotka saattavat osoittautua haitallisiksi televisio-ohjelmien vapaalle liikkuvuudelle ja kaupalle tai jotka saattavat edistää määräävän aseman syntymistä, jos se johtaisi television kautta välitettävän tiedon tai koko informaatiojärjestelmän moniarvoisuuden ja vapauden rajoituksiin.
- (9) Tämä direktiivi ei vaikuta olemassa oleviin eikä tuleviin yhdenmukaistamista koskeviin unionin säädöksiin, varsinkaan jos niillä on tarkoitus varmistaa, että täytetään välttämättömät vaatimukset, jotka koskevat kuluttajan suojaa sekä liiketoiminnan ja kilpailun rehellisyyttä.
- (10) Perinteiset audiovisuaaliset mediapalvelut – kuten televisio – ja kehittymässä olevat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut tarjoavat huomattavia työllisyysmahdollisuuksia unionissa varsinkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä sekä edistävät talouskasvua ja investointeja. Kun pidetään mielessä yhdenvertaisten mahdollisuuksien merkitys ja todelliset eurooppalaiset audiovisuaaliset mediapalvelumarkkinat, olisi noudatettava sisämarkkinoiden peruseriaatteita, kuten vapaata kilpailua ja yhdenvertaista kohtelua, jotta voidaan varmistaa audiovisuaalisten mediapalvelumarkkinoiden avoimuus ja ennustettavuus sekä saavuttaa ongelmaton pääsy markkinoille.
- (11) Kilpailun vääristymisen välttämiseksi, oikeusvarmuuden parantamiseksi, sisämarkkinoiden täydentämiseksi ja yhtenäisen tietoaueen synnyn helpottamiseksi on tarpeen, että sekä televisiolähetystoiminnalla tarjottaviin (lineaariset audiovisuaaliset palvelut) että tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin (ei-lineaariset audiovisuaaliset mediapalvelut) sovelletaan ainakin tietyt yhteensovitettuja perussääntöjä.
- (12) Komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2003 audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuutta Euroopassa koskevan tiedonannon, jossa se korosti, että alan sääntelyssä on sekä nyt että tulevaisuudessa turvattava tietyt yleiset edut, kuten kulttuurien moninaisuus, oikeus tiedonsaantiin, median moniarvoisuus, alaikäisten suojeleminen ja kuluttajan suoja sekä yleisön tietoisuuden ja medialukutaidon edistäminen.
- (13) Julkisesta yleisradiotoiminnasta 25 päivänä tammikuuta 1999 annetussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa⁽⁵⁾ vahvistettiin uudelleen, että julkisen yleisradiotoiminnan tehtävän täyttäminen edellyttää edelleen tekniikan kehityksen hyödyntämistä. Yksityisten ja julkisten audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien rinnakkaiselo erottaa eurooppalaiset audiovisuaaliset mediamarkkinat muista.
- (14) Komissio on tehnyt aloitteen ”i2010: eurooppalainen tietoyhteiskunta”, jolla pyritään edistämään kasvua ja työllisyyttä tietoyhteiskunta- ja media-aloilla. Kyse on kattavasta strategiasta, jonka tarkoituksena on tukea eurooppalaista sisällöntuotantoa, digitaalitalouden kehittämistä ja tietotekniikan käyttöönottoa osana tietoyhteiskunnan palvelujen sekä mediapalvelujen, verkkojen ja päätelaitteiden lähentymiskehitystä nykyaikaistamalla ja hyödyntämällä kaikkia Euroopan unionin politiikan välineitä: sääntelyä, tutkimusta ja kumppanuuksia teollisuuden kanssa. Komissio on sitoutunut luomaan yhdenmukaiset sisämarkkinapuitteet tietoyhteiskunta- ja mediapalveluille nykyaikaistamalla audiovisuaalisten palvelujen oikeudelliset puitteet. i2010-aloitteen tavoite saavutetaan periaatteessa antamalla toimialojen kasvaa ja pitämällä sääntely vain tarpeellisissa rajoissa samalla kun vastaperustettujen pienyritysten, jotka luovat tulevaisuudessa vaurautta ja työpaikkoja, annetaan kukoistaa, innovoida ja luoda työllisyyttä vapailla markkinoilla.
- (15) Euroopan parlamentti on 4 päivänä syyskuuta 2003⁽⁶⁾, 22 päivänä huhtikuuta 2004⁽⁷⁾ ja 6 päivänä syyskuuta 2005⁽⁸⁾ hyväksynyt päätöslauselmat, joissa se antoi periaatteellisen tuen kokonaisvaltaiselle lähestymistavalle, jossa määritetään perussäännöt kaikille audiovisuaalisille mediapalveluille ja lisäsääntöjä televisiolähetystoiminnalle.

⁽⁵⁾ EUVL C 30, 5.2.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma aiheesta ”Televisio ilman rajoja” (EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 453).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen perusoikeuksien rikkomisesta (perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma ”Televisio ilman rajoja” -direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 4 ja 5 artiklan soveltamisesta vuosina 2001–2002 (EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 117).

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽²⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽³⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 104.

⁽⁴⁾ EUVL L 201, 25.7.2006, s. 15.

- (16) Tällä direktiivillä edistetään perusoikeuksien kunnioittamista, ja siinä otetaan kaikilta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklassa tunnustetut periaatteet. Tältä osin tämä direktiivi ei millään tavoin saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta kunkin valtion valtiosääntöön sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat painovapautta ja tiedotusvälineitä koskevaa sananvapautta.
- (17) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin, joita jäsenvaltioille aiheutuu teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽²⁾ soveltamisesta. Näin ollen direktiivin 98/34/EY 8 artiklassa säädettyjen menettelyjä koskevien velvoitteiden olisi koskettava sellaisia ehdotuksia tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettaviksi kansallisiksi toimenpiteiksi, jotka ovat luonteeltaan ankarampia tai yksityiskohtaisempia kuin ne, joita pelkkä televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 11 päivänä joulukuuta 2007 annetun direktiivin 2007/65/EY⁽³⁾ saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää.
- (18) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/21/EY⁽⁴⁾ ei sen 1 artiklan 3 kohdan mukaan rajoiteta unionin tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin.
- (19) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden eikä jäsenvaltioiden viranomaisten vastuuseen lähetyks- ja ohjelmatoiminnan organisoimiseen – mukaan lukien toimilupia, hallinnollisia lupia ja verotusta koskevat järjestelmät – rahoituksen ja sisällön osalta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden kulttuurin kehityksen itsenäisyys ja kulttuurin monipuolisuus säilytetään unionissa.
- (20) Mikään tämän direktiivin säännös ei saisi vaatia tai kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön uusia toimi- tai viranomaislupajärjestelmiä minkään tyyppiselle audiovisuaaliselle mediapalvelulle.
- (21) Tässä direktiivissä olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän käsitettävä ainoastaan sellaiset audiovisuaaliset mediapalvelut, siit riippumatta, ovatko ne televisiolähetystenä tarjottavia vai tilattavia, jotka ovat joukko-
- viestintäpalveluja eli palveluja, joiden vastaanottajiksi on tarkoitettu merkittävä osa suuresta yleisöstä ja joilla voi olla selkeä vaikutus merkittävään osaan suuresta yleisöstä. Sen soveltamisala olisi rajoitettava palveluihin siten kuin ne on määritelty Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa, ja siksi sen piiriin olisi kuuluttava kaikenlainen taloudellinen toiminta, mukaan luettuna julkisen palvelun yritysten harjoittama toiminta, mutta se ei saisi kattaa toimintaa, joka on pääasiassa muuta kuin taloudellista ja joka ei kilpaile televisiolähetystoiminnan kanssa, kuten yksityisiä verkkosivustoja ja palveluja, jotka sisältävät yksityisten käyttäjien tuottaman audiovisuaalisen sisällön tarjoamista tai levittämistä jaettavaksi ja vaihdettavaksi asiasta kiinnostuneiden eri ryhmien sisällä.
- (22) Tässä direktiivissä olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän käsitettävä joukkotiedotusvälineet siltä osin kuin ne suorittavat suurta yleisöä koskevia tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistustehtäviään, mihin olisi sisällyttävä audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, mutta ei minkäänlaista yksityisluonteista viestien vaihtoa, kuten sähköpostiviestien lähettämistä vähäiselle määrälle vastaanottajia. Määritelmän ulkopuolelle olisi jätettävä kaikki palvelut, joiden päätarkoituksena ei ole ohjelmien tarjonta, eli palvelut, joissa audiovisuaalista sisältöä esiintyy ainoastaan satunnaisesti eikä sen välittäminen ole palvelun päätarkoitus. Tällaisia ovat esimerkiksi verkkosivustot, joilla on pelkästään oheisaineiston asemassa audiovisuaalisia elementtejä, kuten animoituja graafisia elementtejä, lyhyitä mainospaloja tai tuotteeseen tai muuhun kuin audiovisuaaliseen palveluun liittyvää tietoa. Näistä syistä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä myös tietyn rahallisen panoksen käsittävät pelit kuten arpajaiset, vedonlyönnit ja muu rahapelitoiminta, online-pelit ja hakukoneet, mutta ei vedonlyöntiä tai rahapeleihin kohdistuva yleisradiotoiminta.
- (23) Tässä direktiivissä käsitteellä 'audiovisuaalinen' olisi tarkoitettava äänen kanssa tai ilman ääntä olevaa liikkuvaa kuvaa, joten se kattaa mykkäelokuvat mutta ei äänilähettyksiä eikä radiopalveluja. Vaikka audiovisuaalisen mediapalvelun pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia, tällaisen palvelun määritelmän olisi katettava myös tällaisiin ohjelmiin liittyvä tekstisisältö, kuten tekstityspalvelut ja sähköiset ohjelmaoppaat. Erilliset tekstipohjaiset palvelut eivät saisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan eikä direktiivillä saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden vapauteen säännellä tällaisia palveluja kansallisella tasolla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti.
- (24) Tilattaville audiovisuaalisille mediapalveluille on ominaista, että ne ovat televisio-ohjelmien kaltaisia eli ne kilpailevat samasta yleisöstä kuin televisiolähettykset, ja käyttäjä voi palvelujen luonteen ja niiden vastaanottamistavan johdosta perustellusti olettaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan sääntelyn mukainen suoja koskee näitä palveluja. Tämän huomioon ottaen sekä vapaata liikkuvuutta ja kilpailua koskevien erojen torjumiseksi ohjelman käsitettä olisi tulkittava dynaamisesti ottamalla huomioon televisiolähetystoiminnassa tapahtuva kehitys.

(1) EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

(2) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

(3) EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

(4) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (25) Toimituksellisen vastuun käsite on keskeisessä asemassa määriteltäessä mediapalvelun tarjoajan asemaa, ja siten myös audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän kannalta. Jäsenvaltiot voivat täsmentää toimituksellisen vastuun näkökohtia, etenkin tehokkaan valvonnan käsitettä, antaessaan tämän direktiivin täytäntöönpanosäännöksiä. Tällä direktiivillä ei olisi rajoitettava niitä poikkeuksia vastuusta, joista säädetään tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY⁽¹⁾).
- (26) Tässä direktiivissä olisi mediapalvelujen tarjoajan määritelmän ulkopuolelle jätettävä sellaiset luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka ainoastaan välittävät ohjelmia, joista toimituksellisessa vastuussa on kolmas osapuoli.
- (27) Televisiolähetystoimintaan kuuluvat tällä hetkellä erityisesti analoginen ja digitaalinen lähetystoiminta, streaming-lähetykset, webcasting-lähetykset ja jälkilähetysvideot, kun taas tilausvideopalvelu (video-on-demand) on tilattavaa audiovisuaalista mediapalvelua. Tämän direktiivin vaatimusten olisi sellaisten televisiolähetysten tai televisio-ohjelmien osalta, joita sama mediapalvelujen tarjoaja tarjoaa lisäksi tilattavana audiovisuaalisena mediapalveluna, katsottava yleensä täyttyvän televisiolähetysiin eli lineaariseen lähetystoimintaan sovellettavien vaatimusten täyttyessä. Jos erilaisia palveluja tarjotaan rinnakkain ja ne ovat selvästi erillisiä palveluja, tätä direktiiviä olisi sovellettava kuhunkin kyseessä olevaan palveluun.
- (28) Sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköisten versioiden ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (29) Kaikkien audiovisuaalisten mediapalveluiden määritelmään sisältyvien ja johdanto-osan 21–28 kappaleessa selitettyjen piirteiden olisi toteuduttava samanaikaisesti.
- (30) Televisiolähetystoiminnan yhteydessä reaaliaikaisen katselun käsitteen olisi sisällettävä myös lähes reaaliaikainen katselu, koska ohjelman lähettämisen ja vastaanoton välillä voi esiintyä eripituisia lyhyitä viiveitä, jotka johtuvat lähetysprosessiin liittyvistä teknisistä syistä.
- (31) Tässä direktiivissä olisi säädettävä laajemmasta audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän määritelmästä, jonka piiriin eivät kuitenkaan saisi kuulua viralliset tiedotukset eivätkä korvauksetta lähetettävät hyväntekeväisyysvetoomukset.
- (32) Tässä direktiivissä ”eurooppalaiset teokset” olisi määriteltävä rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta unionin oikeutta noudattaen ja tämän direktiivin tavoitteet huomioon ottaen määrittellä tarkemmin niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelujen tarjoajat.
- (33) Alkuperämaan periaatteen olisi oltava tämän direktiivin ydinperiaate, koska se on keskeisen tärkeä sisämarkkinoiden aikaansaamisen kannalta. Tätä periaatetta olisi sovellettava kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotta mediapalvelun tarjoajille voidaan varmistaa oikeusvarmuus, joka on välttämätön edellytys uusille liiketoimintamalleille ja tällaisten palvelujen käyttöönotolle. Periaate on olennaisen tärkeä myös tietojen ja audiovisuaalisten ohjelmien vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla.
- (34) Vahvan, kilpailukykyisen ja yhdentyneen eurooppalaisen audiovisuaalisen alan edistämiseksi sekä median moniarvoisuuden lisäämiseksi kaikkialla unionissa vain yhdellä jäsenvaltiolla olisi oltava tiettyä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajaa koskeva lainkäyttövalta, ja tiedon moniarvoisuuden olisi oltava unionin peruseriaate.
- (35) Vahvistamalla tietyt käytännön perusteet on tarkoitus määrittää menettelyn avulla, että mediapalvelujen tarjoaja on yhden ainoan jäsenvaltion lainkäyttövallan alainen, kun on kyseessä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien palvelujen tarjoaminen. Ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja lainkäyttövallan puuttumisen välttämiseksi on kuitenkin aiheellista viitata siihen, että lopullisesti jäsenvaltion lainkäyttövalta määräytyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49–55 artiklassa tarkoitettujen sijoittautumisen arviointiperusteiden mukaisesti.
- (36) Vaatimus, että sen jäsenvaltion, josta lähetys on peräisin, olisi tarkistettava, että lähetykset ovat tämän direktiivin mukaisesti yhteensovitetun kansallisen lainsäädännön mukaisia, on unionin oikeuden mukaan riittävä varmistamaan lähetysten vapaa liikkuvuus ilman, että vastaanottavissa jäsenvaltioissa olisi suoritettava samoin perustein valvonta toiseen kertaan. Kuitenkin vastaanottava jäsenvaltio voi poikkeustapauksessa ja erityisin edellytyksin väliaikaisesti estää televisiolähetysten edelleenlähettämisen.
- (37) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen vapaan tarjoamisen rajoittamisen olisi oltava mahdollista vain sellaisten ehtojen ja menettelyjen mukaisesti, jotka ovat samat kuin direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa jo säädetyt.
- (38) Teknologian kehityksen ja erityisesti satelliittivälitteisten digitaalilähetysten kehittymisen johdosta olisi lisäperusteita mukautettava, jotta voidaan varmistaa asianmukainen sääntely ja sen tehokas täytäntöönpano ja antaa toimijoille todellista valtaa tällaisen audiovisuaalisten mediapalvelujen sisällön suhteen.

(1) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (39) Koska tämä direktiivi koskee palveluja, jotka tarjotaan unionin suurelle yleisölle, sitä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka yleisö voi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vastaanottaa tavanomaisen kuluttajalaitteen avulla suoraan tai epäsuorasti. Tavanomaisen kuluttajalaitteen määrittely olisi jätettävä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtäväksi.
- (40) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49–55 artiklassa määrätään sijoittautumisvapautta koskevista perusoikeudesta. Sen vuoksi mediapalvelujen tarjoajien olisi yleensä voitava valita vapaasti jäsenvaltio, johon ne haluavat sijoittautua. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi korostanut, että ”perustamissopimuksessa ei kielletä yritystä tarjoamasta vapaasti palvelujaan silloin, kun se ei tarjoa palveluja siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut”⁽¹⁾.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä lainkäyttövaltaansa kuuluviin mediapalvelun tarjoajiin alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee, kuitenkin varmistuen, että nämä säännöt ovat yhdenmukaisia unionin oikeuden yleisten periaatteiden kanssa. Sellaisia tilanteita varten, joissa jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiolähetysiä, jotka on suunnattu kokonaan tai pääosin toisen jäsenvaltion alueelle, vaatimus jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä ja sääntöjen kiertämisen ollessa kyseessä, asiaa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön koontaminen lainsäädännöksi⁽²⁾ olisi – yhdistettynä sovellettavien menettelyjen tehostamiseen – tarkoituksenmukainen ratkaisu, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden huolenaiheet vaarantamatta alkuperämaan periaatteen asianmukaista soveltamista. Yhteisöjen tuomioistuin on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklaan (nykyisen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 ja 56 artikla) liittyvässä oikeuskäytännössään kehittänyt yleisen edun mukaisten sääntöjen käsitteen, joka sisältää muun muassa kuluttajansuojaa, alaikäisten suoje-
lua ja kulttuuripolitiikkaa koskevia sääntöjä. Yhteistyötä pyytävän jäsenvaltion olisi varmistettava, että kyseessä olevat yksityiskohtaisemmat kansalliset erityissäännöt ovat objektiivisesti katsoen välttämättömiä, että niitä sovelletaan ketään syrjimättä ja että ne eivät mene pidemmälle kuin on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (42) Jäsenvaltion arvioidessa tapauskohtaisesti, onko johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen mediapalvelujen tarjoajan lähetykset suunnattu kokonaan tai osittain sen
- omalle alueelle, se voi käyttää indikaattoreita, kuten mainos- ja/tai tilaustulojen alkuperä, palvelun pääasiallista kieltä tai sellaisten ohjelmien tai kaupallisten tiedonantojen lähettämistä, jotka on suunnattu erityisesti sen jäsenvaltion yleisölle, jossa ne vastaanotetaan.
- (43) Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla ja alkuperämaan periaatteen soveltamisesta huolimatta toteuttaa toimenpiteitä, joilla rajoitetaan televisiolähetysten vapaata liikkuvuutta, mutta ainoastaan tietyin edellytyksin ja tässä direktiivissä säädettyä menettelyä noudattaen. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin toistuvasti katsonut, että palvelun tarjonnan rajoituksia, kuten kaikkia poikkeuksia perussopimuksen peruseriaatteista, on tulkittava suppeasti⁽³⁾.
- (44) Komissio tähdensi Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa ”Parempaa sääntelyä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi Euroopan unionissa”, että kussakin tapauksessa on tarpeen tehdä huolellinen analyysi soveltuvasta sääntelytavasta erityisesti sen toteamiseksi, onko lainsäädäntö toivottavaa asianomaisella alalla ja asianomaista ongelmaa varten vai olisiko harkittava muita vaihtoehtoja, kuten yhteissääntelyä tai itsesääntelyä. Kokemus on lisäksi osoittanut, että yhteis- ja itsesääntelyvälineiden käytöllä, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset oikeusperinteet, voi olla merkittävä asema toteutettaessa korkeatasoista kuluttajansuojaa. Toimenpiteet yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi kehittyvien audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla ovat tehokkaampia, jos ne toteutetaan palvelujen tarjoajien oman aktiivisen tuen avulla. Itsesääntely on siten eräänlainen vapaaehtoinen aloite, jolla taloudellisille toimijoille, työmarkkinaosapuolille ja hallituksista riippumattomille järjestöille tai yhdistyksille annetaan mahdollisuus hyväksyä keskuudessaan itseään koskevia yhteisiä suuntaviivoja.

⁽¹⁾ Asia C-56/96, VT4 Ltd v. Vlaamse Gemeenschap, Kok. 1997, s. I-3143, tuomion 22 kohta; asia C-212/97, Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen, Kok. 1999, s. I-1459; ks. myös asia C-11/95, komissio v. Belgia, Kok. 1996, s. I-4115 ja asia C-14/96, Paul Denuit, Kok. 1997, s. I-2785.

⁽²⁾ Asia C-212/97, Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen, ks. edellä; asia 33/74, Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging, Kok. 1974, s. 1299; asia C-23/93, TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media, Kok. 1994, s. I-4795, 21 kohta.

⁽³⁾ Asia C-355/98, komissio v. Belgia, Kok. 2000, s. I-1221, tuomion 28 kohta ja asia C-348/96, Calfa, Kok. 1999, s. I-11, tuomion 23 kohta.

kansallista lainsäädäntöä. Sillä ei olisi velvoitettava jäsenvaltioita perustamaan yhteis- ja itsesääntelyjärjestelmiä eikä keskeytettävä taikka vaarannettava nykyisiä yhteis- ja itsesääntelyä koskevia aloitteita, joita jo toteutetaan jäsenvaltioissa ja jotka toimivat tehokkaasti.

- (45) Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielipiteenmuodostukseen, on erityisen tärkeää, että käyttäjät tietävät tarkkaan, kuka on vastuussa näiden palvelujen sisällöstä. Sen vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että käyttäjillä on koko ajan vaivaton ja suora pääsy mediapalvelujen toimittajaa koskeviin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä yksityiskohtaisista käytännön järjestelyistä, joilla tähän tavoitteeseen päästään, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin lainsäädännön muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista.
- (46) Vammaisten ja ikäntyneiden oikeuteen osallistua ja integroitua unionin yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään kuuluu erottamattomana osana mahdollisuus käyttää audiovisuaalisia mediapalveluja. Keinoina tähän saatavuuteen pääsemiseksi olisi käytettävä muun muassa viittomakieltä, ohjelmien tekstitystä, äänikuvausta ja helpolukuisia valikkoja.
- (47) Medialukutaidolla tarkoitetaan kuluttajan taitoja, tietämystä ja ymmärrystä, joiden avulla hän voi käyttää tiedotusvälineitä tehokkaasti ja turvallisesti. Medialukutaitoiset henkilöt pystyvät tekemään valistuneita päätöksiä, ymmärtämään sisällön ja palvelujen luonteen sekä hyödyntämään uusien viestintätekniikoiden tarjoamat monipuoliset mahdollisuudet. He pystyvät muita paremmin suojaamaan itseään ja perhettään haitalliselta tai loukkaavalta aineistolta. Medialukutaidon kehittämistä kaikilla yhteiskunnan aloilla olisi sen vuoksi edistettävä ja edistymistä olisi seurattava tiiviisti. Alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen 20 päivänä joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseen ⁽¹⁾ sisältyy jo joukko mahdollisia toimenpiteitä medialukutaidon edistämiseksi, kuten esimerkiksi opettajien ja kouluttajien ammattitaidon jatkuva kehittäminen, erityinen opastus internetin käytössä lapsille jo hyvin varhaisessa vaiheessa sekä vanhemmille avoimia oppitunteja tai kansalaisille suunnattujen kansallisten tiedotuskampanjoiden järjestäminen kaikissa tiedotusvälineissä, jotta voidaan antaa tietoja internetin vastuullisesta käytöstä.
- (48) Lähetystoiminnan harjoittajilla on mahdollisuudet hankkia yksinoikeuksia yleisöä suuresti kiinnostaviin lähetysiin. On kuitenkin olennaisen tärkeää edistää moniarvoisuutta monimuotoisen uutistuotannon ja ohjelmatoiminnan avulla kaikkialla unionissa ja noudattaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa tunnustettuja periaatteita.
- (49) On tärkeää, että jäsenvaltiot voisivat toteuttaa toimenpiteitä suojatakseen tiedonsaantioikeuden ja varmistaakseen televisiolähetysten laajan saatavuuden yleisölle, kun on kyse kansallisista tai muista kuin kansallisista yhteiskunnallisesti erityisen merkittävistä tapahtumista, kuten olympialaiset, jalkapallon maailmanmestaruuskilpailut ja jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailut. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot varaavat itselleen oikeuden toteuttaa unionin oikeuden mukaisia toimenpiteitä säännelläkseen lainkäyttövaltaansa kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien käyttämiä yksinoikeuksia tällaisten tapahtumien osalta.
- (50) On tarpeen toteuttaa järjestelyjä unionin puitteissa mahdollisen oikeudellisen epävarmuuden ja markkinoiden vääristymisen välttämiseksi sekä televisiopalvelujen vapaan liikkuvuuden yhteensovittamiseksi oikeutettua yleistä etua suojaavien kansallisten toimenpiteiden mahdollisen kiertämisen estämisen tarpeen kanssa.
- (51) On asianmukaista säätää erityisesti siitä, miten lähetystoiminnan harjoittajien on käytettävä yksinoikeuksia, jotka ne ovat voineet hankkia yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviin tapahtumiin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka lainkäyttövaltaan lähetystoiminnan harjoittajat kuuluvat. Jotta vältettäisiin oikeuksien ostaminen keinottelutarkoituksessa kansallisten toimenpiteiden kiertämiseksi, säädöksiä on sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY ⁽²⁾ julkaisemisen jälkeen tehtäviin sopimuksiin, jotka koskevat tapahtumia voimaantulopäivän jälkeen. Ennen mainitun direktiivin julkaisemista tehtyjä sopimuksia uusittaessa niitä pidetään uusina sopimuksina.
- (52) Tässä direktiivissä 'yhteiskunnallisesti erityisen merkittävillä' tapahtumilla tarkoitetaan tapahtumia, jotka täyttävät tietyt vaatimukset eli ovat ainutlaatuisia tapahtumia ja jotka kiinnostavat suurta yleisöä unionissa tai tietyssä jäsenvaltiossa tai tietyn jäsenvaltion merkittävässä osassa ja jotka järjestetään ennakoon ja joiden järjestäjällä on laillinen oikeus myydä näiden tapahtumien lähetysoikeudet.
- (53) Tässä direktiivissä 'maksuttomalla televisiolla' tarkoitetaan sellaisten ohjelmien lähettämistä joko julkisella tai kaupallisella kanavalla, joita yleisö voi seurata ilman erillistä lisämaksua jäsenvaltioissa yleisesti käytettävien lähetystoiminnan rahoitusmuotojen lisäksi (kuten lupamaksu ja/tai kaapelitelevisioverkon perustilamaksu).
- (54) Jäsenvaltiot voivat vapaasti toteuttaa aiheelliseksi katsomansa toimenpiteet kolmansista maista tulevien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta, jotka eivät vastaa 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, jos toimenpiteet ovat unionin oikeuden ja unionin kansainvälisten veloitteiden mukaisia.

⁽¹⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72.

⁽²⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

(55) Jotta voidaan turvata tiedonsaantia koskevan perusvapauden toteutuminen ja varmistaa katselijoiden etujen takaaminen ja asianmukainen suoja unionissa, lähetystoiminnan harjoittajien, joilla on yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostaviin tapahtumiin koskeviin lähetyksiin, olisi myönnettävä muille lähetystoiminnan harjoittajille tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin oikeus käyttää – yksinoikeudet asianmukaisesti huomioon ottaen – lyhyitä otteita näistä tapahtumista yleisissä uutisohjelmissä. Näistä ehdoista olisi tiedotettava hyvissä ajoin ennen yleisöä suuresti kiinnostavaa tapahtumaa, jotta muilla olisi riittävästi aikaa käyttää tätä oikeutta. Lähetystoiminnan harjoittajan olisi voitava käyttää tätä oikeutta erityisesti lähetystoiminnan harjoittajan puolesta toimivan välittäjän avulla tapauskohtaisesti. Tällaisia lyhyitä otteita voivat käyttää Euroopan unionin laajuisiin lähetyksiin kaikki kanavat, myös erikoistuneet urheilukanavat, ja niiden kesto saisi olla enintään 90 sekuntia. Oikeutta saada käyttää lyhyitä otteita olisi sovellettava rajat ylittävältä pohjalta vain silloin, kun se on välttämätöntä. Tämän vuoksi lähetystoiminnan harjoittajan olisi ensin pyydettävä aineiston käyttöön saamista sellaiselta samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelta lähetystoiminnan harjoittajalta, jolla on yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan.

Yleisten uutisohjelmien käsite ei saisi käsittää lyhyiden otteiden keräämistä viihdekäyttöön tarkoitettuihin ohjelmiin. Alkuperämaan periaatetta olisi sovellettava sekä lyhyiden otteiden saantiin että niiden välittämiseen. Rajat ylittävissä tapauksissa tämä tarkoittaa sitä, että eri lakeja olisi sovellettava peräkkäin. Ensiksi olisi lyhyiden otteiden käyttöön saamiseen sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon alkuperäisen signaalin toimittava (eli käyttöön antava) lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut. Tämä on yleensä jäsenvaltio, jossa kyseinen tapahtuma järjestetään. Jos jäsenvaltio on ottanut käyttöön vastaavan järjestelmän kyseisen tapahtuman käyttöön saamiseksi, sen lainsäädäntöä olisi joka tapauksessa sovellettava. Toiseksi olisi lyhyiden otteiden lähettämiseen sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon lyhyitä otteita lähetävä lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut.

(56) Tämän direktiivin vaatimukset, jotka koskevat aineiston saantia lyhyitä uutisraportteja varten yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, eivät saisi vaikuttaa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/29/EY⁽¹⁾ ja asiaa koskevien tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien alan kansainvälisiin yleissopimuksiin. Jäsenvaltioiden olisi helpotettava yleisöä suuresti kiinnostavien tapahtumien saatavuutta antamalla pääsyn lähetystoiminnan harjoittajan signaaliin tässä direktiivissä tarkoitettuun tavoin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin valita muita vastaavanlaisia tässä direktiivissä tarkoitettuja keinoja. Näihin keinoihin kuuluu muun muassa

pääsy kyseisten tapahtumien tapahtumapaikalle signaaliin pääsyn asemesta. Lähetystoiminnan harjoittajia ei olisi estettävä sopimasta yksityiskohtaisemmista järjestelyistä.

(57) Olisi varmistettava, että mediapalvelujen tarjoajien käytäntö tarjota suoria uutisohjelmiaan tilattavina palveluina suoran lähetyksen jälkeen on mahdollista niin, ettei yksittäistä ohjelmaa tarvitse muokata poistamalla siitä lyhyitä otteita. Tämä mahdollisuus olisi rajoitettava saman mediapalvelujen tarjoajan tilattuna toimittamaan samantyyppiseen televisio-ohjelmaan niin, että sitä ei voida käyttää lyhyisiin otteisiin perustuvien uusien tilattavien liiketoimintamallien luomiseen.

(58) Tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut eroavat televisiolähetystoiminnalla tarjottavista palveluista käyttäjien valinta- ja hallintamahdollisuuksien sekä palvelujen yhteiskunnallisten vaikutusten suhteen⁽²⁾. Sen vuoksi on perusteltua säännellä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja kevyemmin siten, että niiden osalta olisi noudatettava ainoastaan tämän direktiivin perussääntöjä.

(59) Audiovisuaalisten mediapalvelujen haitallisen sisällön saatavuus huolestuttaa lainsäätäjiä, media-alaa ja lasten vanhempia. Edessä on myös uusia haasteita, jotka liittyvät erityisesti uusiin jakeluteknologioihin ja uusiin tuotteisiin. Sen vuoksi säännöt, joilla suojellaan alaikäisten fyysistä, henkistä ja moraalista kehitystä sekä yksilöiden ihmisarvoa kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa, ovat tarpeen myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä.

(60) Alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelemiseksi toteutettavissa toimenpiteissä olisi löydettävä tarkka tasapaino sananvapautta koskevan perusoikeuden kanssa, josta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Tällaisilla toimenpiteillä, joihin kuuluvat muun muassa henkilökohtaisten tunnuslukujen (PIN-koodit) käyttö, suodatinjärjestelmät tai merkinnät, olisi sen vuoksi pyrittävä varmistamaan riittävä alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelu varsinkin tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta. Suosituksessa alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta todetaan jo suodatinjärjestelmien ja merkintöjen tärkeys, ja siihen sisältyy useita mahdollisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi, kuten se, että käyttäjille toimitetaan tehokas, päivitettävä ja helppokäyttöinen suodatinjärjestelmä heidän tehdessään sopimuksen verkko-operaattorin kanssa, tai se, että varustetaan erityisesti lapsille tarkoitettuihin liittymäpalveluihin automaattisella suodatinjärjestelmällä.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁽²⁾ Asia C-89/04, Mediakabel BV v. Commissariaat voor de Media, Kok. 2005, s. I-4891.

- (61) Jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluviin mediapalvelujen tarjoajiin olisi joka tapauksessa sovellettava lapsipornografian levittämistä koskevaa kieltoa lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston puitepäättöksen 2004/68/YOS⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.
- (62) Mitkään tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelua, eivät välttämättä edellytä, että näiden etujen suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet olisi pantava täytäntöön viranomaisten suorittamalla audiovisuaalisten mediapalvelujen ennakkotarkastuksella.
- (63) Yhteensovittamista tarvitaan, jotta kulttuurisia tavoitteita sisältäviä ohjelmia tuottavien henkilöiden ja yritysten olisi helpompi ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa toimintaansa.
- (64) Kaikkia unionin julkisia ja yksityisiä lähetyksiä koskevat vähimmäisvaatimukset eurooppalaisesta audiovisuaalisesta tuotannosta ovat keino edistää mainituilla aloilla tuotantoa, riippumatonta tuotantoa ja jakelua, ja näillä vähimmäisvaatimuksilla täydennetään samaa tavoitetta edistäviä muita asiakirjoja, joista ehdotuksia on jo tehty tai tehdään.
- (65) On sen vuoksi välttämätöntä edistää jäsenvaltioiden televisiotuotannon markkinoita muodostumaan riittävän suuriksi tarvittavien investointien kattamiseksi, ei ainoastaan niin, että laaditaan kansallisia markkinoita avaavia yhteisiä sääntöjä, vaan myös niin, että huolehditaan mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että eurooppalaisella tuotannolla on suurin osa kaikkien jäsenvaltioiden lähetysten lähetyksajasta. Jotta voitaisiin valvoa näiden sääntöjen soveltamista ja tavoitteiden saavuttamista, jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle kertomus siitä, miten eurooppalaisia teoksia ja riippumattomien tuottajien tuotantoja varten tässä direktiivissä säädetyt osuudet ovat toteutuneet. Kyseisten osuuksien laskemisessa olisi otettava huomioon Kreikan ja Portugalin erityistilanne. Komission olisi ilmoitettava nämä kertomukset tiedoksi muille jäsenvaltioille ja liitettävä tarvittaessa mukaan lausunto, jossa otetaan huomioon erityisesti kehitys edellisiin vuosiin nähden, ensilähetysten osuus ohjelmistossa, uusien televisiotoiminnan yrittäjien erityiset olosuhteet ja niiden maiden erityistilanne, joissa on alhainen audiovisuaalinen tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue.
- (66) On tärkeää löytää sekä sopivat että unionin oikeuden mukaiset keinot ja menettelyt, jotta edistettäisiin tämän direktiivin tavoitteiden toteutumista tarkoituksena päättää sopivista toimenpiteistä eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten tuotanto- ja jakelutoiminnan ja kehityksen edistämiseksi erityisesti maissa, joissa on alhainen tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue.
- (67) Eurooppalaisten teosten suhteelliset osuudet on toteutettava ottaen huomioon taloudelliset tosiasiat. Tämän vuoksi asteittainen järjestelmä tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen.
- (68) Sitoutuminen, milloin se on mahdollista, täyttämään tietty osuus lähetyksajasta lähetystoiminnan harjoittajista riippumattomien tuottajien tuotannolla kannustaa uusien televisiotuotannon lähteiden, erityisesti pienten ja keski suurten yritysten syntymistä. Se tarjoaa uusia mahdollisuuksia ja markkinointikanavia luoville kyvyille sekä kulttuuriammateissa toimiville ja kulttuurialoilla työskenteleville.
- (69) Tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut voivat osittain korvata televisiolähetystoiminnalla tarjottavia palveluja. Sen vuoksi niiden olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua ja tuettava tätä kautta aktiivisesti kulttuurin monimuotoisuutta, silloin kun se on käytännössä mahdollista. Tällaista eurooppalaisten teosten tukemista voidaan toteuttaa muun muassa rahoittamalla tällaisilla palveluilla eurooppalaisten teosten tuotantoa tai niiden oikeuksien hankintaa, tarjoamalla teoksille tietty vähimmäisosuus tilausvideoluetteloissa (video-on-demand) tai laatimalla eurooppalaisista teoksista kiinnostavia esittelyjä sähköisiin ohjelmaoppaisiin. On tärkeää tarkastella säännöllisesti uudelleen niiden säännösten soveltamista, jotka liittyvät eurooppalaisten teosten aseman edistämiseen audiovisuaalisten mediapalvelujen avulla. Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin mukaisesti toimitetuissa kertomuksissaan huomioitava erityisesti myös tällaisten palvelujen osuus eurooppalaisten teosten tuotannon ja eurooppalaisia teoksia koskevien oikeuksien hankinnan rahoituksessa, eurooppalaisten teosten osuus audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjonnassa sekä se, kuinka paljon tällaisissa palveluissa tarjottavia eurooppalaisia teoksia tosiasiallisesti käytetään.
- (70) Pannessaan täytäntöön 16 artiklan jäsenvaltioiden olisi rohkaistava lähetystoiminnan harjoittajia sisällyttämään ohjelmistoonsa riittävän suuren osuuden eurooppalaisia yhteistuotantoja tai muista Euroopan maista peräisin olevia teoksia.
- (71) Määriteltäessä 17 artiklassa tarkoitettuja "lähetystoiminnan harjoittajista riippumattomia tuottajia" jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon ennen kaikkea perusteet, jotka koskevat tuotantoyhtiön omistussuhteita, samalle lähetystoiminnan harjoittajalle toimitettavien ohjelmien määrää sekä toissijaisten käyttöoikeuksien omistusta.
- (72) Kokonaisuudessaan muulla kielellä kuin jäsenvaltion kielellä harjoitettavaan lähetystoimintaan ei sovelleta tämän direktiivin 16 ja 17 artiklaa. Tällaisen kielen tai tällaisten kielten muodostaessa huomattavan mutta ei yksinomaan osan kanavan lähetyksajasta 16 ja 17 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta kyseiseen lähetyksajan osaan.

(¹) EUVL L 13, 20.1.2004, s. 44.

- (73) Kansallisia tukijärjestelyjä eurooppalaisen tuotannon kehittämiseksi voidaan soveltaa siinä määrin kuin ne ovat unionin oikeuden mukaiset.
- (74) Euroopan audiovisuaalisen tuotannon tukemista koskevan tavoitteen saavuttamista voidaan jäsenvaltioissa edistää audiovisuaalista mediatoimintaa harjoittavien palvelujen järjestelmän puitteissa muun muassa asettamalla eräille mediapalvelujen tarjoajille yleisen edun mukaisia tehtäviä, mukaan lukien velvollisuus tukea huomattavasti investointeja eurooppalaiseen tuotantoon.
- (75) Mediapalvelujen tarjoajia, ohjelmantekijöitä, tuottajia, kirjailijoita ja muita asiantuntijoita olisi kannustettava kehittämään nykyistä yksityiskohtaisempia ideoita ja toimintasuunnitelmia, joiden tavoitteena on kansainväliselle yleisölle suunnattujen eurooppalaisten fiktioelokuvien kehittäminen.
- (76) On tärkeää varmistaa, että elokuvateokset lähetetään sellaisten määräaikojen puitteissa, joista oikeudenhaltijat ja mediapalvelujen tarjoajat ovat sopineet keskenään.
- (77) Kysymys erityisistä aika-asteikoista erityyppisille elokuva-teosten esityksille on ensisijaisesti ratkaistava sopimuksin asianomaisten osapuolten tai ammattilaisten välillä.
- (78) Jäsenvaltiot voivat antaa tarkempia tai tiukempia sääntöjä erityisesti kieliperustein, jotta tiettyjä kieliä voitaisiin suosia aktiivisesti, jos kyseiset säännöt ovat unionin oikeuden mukaiset, erityisesti jos niitä ei sovelleta muista jäsenvaltioista lähtöisin olevien televisiolähetysten edelleenlähettämiseen.
- (79) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen saatavuus lisää kuluttajien valinnanvaraa. Yksityiskohtaisten sääntöjen asettaminen audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja varten ei sen vuoksi näytä olevan perusteltua eikä teknisestä näkökulmasta järkevää. Kaikenlaisen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olisi kuitenkin noudatettava tunnistettavuutta koskevien sääntöjen lisäksi myös tiettyjä laatua koskevia perussääntöjä selkeiden julkista politiikkaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (80) Kuten komissio on todennut tulkitsevassa tiedonannossaan, jonka aiheena ovat tietyt "Televisio ilman rajoja"-direktiivin televisiomainontaa koskevien säännösten näkökohdat⁽¹⁾, uudet mainostekniikat ja markkinoinnin innovaatiot ovat luoneet uusia mahdollisuuksia tehokkaaseen kaupalliseen audiovisuaaliseen viestintään perinteisissä televisiolähetyksissä antaen niille paremmat mahdollisuudet kilpailla tasavertaisesti tilattavien palvelujen innovaatioiden kanssa.
- (81) Kaupallinen ja teknologinen kehitys lisää käyttäjien valinnanvaraa ja vastuuta audiovisuaalisten mediapalvelujen käytössä. Jotta sääntely olisi edelleen oikeassa suhteessa yleiseen etuun liittyviin tavoitteisiin, siinä olisi mahdollistettava tietty joustavuus televisiolähetystoiminnalla tarjottavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta. Erotteluperiaatteen olisi koskettava ainoastaan televisiomainontaa ja teleostoslähettyksiä, ja tuotesijoittelu olisi sallittava tiettyin edellytyksin, jollei jäsenvaltio päättä toisin. Piilotetusti toteutettu tuotesijoittelu olisi kuitenkin kiellettävä. Erotteluperiaate ei saisi estää uusien mainostekniikoiden käyttöä.
- (82) Tässä direktiivissä annettujen menettelyä koskevien säännösten lisäksi sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, kuten harhaanjohtaviin ja aggressiivisiin menettelyihin audiovisuaalisissa mediapalveluissa, sovelletaan sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY⁽²⁾. Lisäksi tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä toukokuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/33/EY⁽³⁾, jossa kielletään savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta ja sponsorointi painetuissa tiedotusvälineissä, tietoyhteiskunnan palveluissa ja radiolähetyksissä, ei olisi rajoitettava tämän direktiivin soveltamista audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisen luonteen vuoksi. Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽⁴⁾ 88 artiklan 1 kohtaa, jossa kielletään tiettyjen lääkkeiden mainonta suurelle yleisölle, sovelletaan mainitun artiklan 5 kohdan mukaisesti ja rajoittamatta tämän direktiivin 21 artiklan soveltamista. Tämä direktiivi ei myöskään saisi rajoittaa elintarvikkeita koskevasta ravitsemus- ja terveystieteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006⁽⁵⁾ soveltamista.
- (83) Sen varmistamiseksi, että televisionkatsojien etuja kuluttajina suojellaan täysin ja asianmukaisesti, on välttämätöntä, että televisiomainonnalle asetetaan tietyt vähimmäissäännöt ja -vaatimukset ja että jäsenvaltioilla on oikeus antaa tarkempia tai tiukempia sääntöjä ja tietyissä olosuhteissa asettaa eri ehtoja lainkäyttövaltaansa kuuluvien televisiolähetystoiminnan harjoittajien osalta.
- (84) Ottaen aiheellisella tavalla huomioon unionin oikeus ja ainoastaan oman valtion alueelle tarkoitettujen lähetysten osalta, jos lähettyksiä ei voida vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa eri ehtoja mainonnan sijoittamiselle ja eri rajoituksia mainonnan määrälle, jotta kyseisiä lähettyksiä edistettäisiin.

(1) EUVL C 102, 28.4.2004, s. 2.

(2) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

(3) EUVL L 152, 20.6.2003, s. 16.

(4) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

(5) EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (85) Koska katsojilla on entistä enemmän mahdollisuuksia välttää mainoksia uusien tekniikoiden kuten digitaalisten kotivideonauhureiden käytöllä ja kanavavalikoiman laajennuttua, mainoskatkojen sijoittelun yksityiskohtainen sääntely katsojien suojelemiseksi ei ole perusteltua. Tunnin aikana sallittavan mainonnan määrää ei olisi lisättävä, mutta tällä direktiivillä olisi annettava lähetystoiminnan harjoittajille liikkumavaraa mainonnan sijoittelussa silloin, kun tästä ei aiheudu tarpeetonta haittaa ohjelmien eheyden kannalta.
- (86) Tämän direktiivin tarkoituksena on suojata eurooppalaisen television erityispiirteitä, joihin kuuluu mainosten sijoittaminen mieluiten ohjelmien väliin, ja sen vuoksi siinä rajoitetaan katkojen määrää elokuvateoksissa, televisiota varten tehdyissä elokuvissa sekä joissain ohjelmaluokissa, jotka tarvitsevat erityissuojelua.
- (87) Olisi säädettävä televisiomainospalojen ja teleostoesitysten tuntikohtaisesta 20 prosentin enimmäismäärästä, joka koskee myös parasta katseluaikaa. Televisiomainospalan käsitteellä olisi tarkoitettava 1 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaista televisiomainontaa, jonka kesto on enintään 12 minuuttia.
- (88) On välttämätöntä kieltää kaikki sellainen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, jossa mainostetaan savukkeita ja muita tupakkatuotteita, mukaan lukien epäsuorat audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän muodot, joissa, joskaan ei suoraan mainita tupakkatuotetta, yritetään kiertää savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän kieltoa käyttämällä sellaisten tupakkatuotteiden tai yritysten tuotenimiä, tunnuksia tai muita tunnistettavia piirteitä, joiden tunnettuun tai pääasialliseen toimintaan kuuluu kyseisten tuotteiden tuotanto tai myynti.
- (89) On myös tarpeen kieltää kaikki sellainen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, jossa mainostetaan lääketuotteita ja lääkkeitä, jos nämä tuotteet tai hoidot ovat saatavissa vain lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelujen tarjoaja kuuluu, sekä sääntää tiukoista alkoholituotteiden televisiomainontaa koskevista perusteista.
- (90) Tällä direktiivillä kielletään piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, koska sillä on kielteisiä vaikutuksia kuluttajien kannalta. Piilotetusti toteutetun audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän kieltäminen ei saisi koskea tämän direktiivin puitteissa sallittua tuotesijoittelua, jos katsojille ilmoitetaan asianmukaisesti tuotesijoittelusta. Tämä voidaan toteuttaa ilmoittamalla esimerkiksi neutraalilla tunnuksella, että ohjelmassa on tuotesijoittelua.
- (91) Tuotesijoittelua esiintyy elokuvateoksissa ja televisiolle tehdyissä audiovisuaalisissa teoksissa. Jotta voidaan varmistaa tasavertaiset toimintaedellytykset ja parantaa tätä kautta Euroopan media-alan kilpailukykyä, tarvitaan tuotesijoittelua koskevia sääntöjä. Tässä direktiivissä säädetyn tuotesijoittelun määritelmän olisi käsitettävä kaikenlainen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, jossa ohjelmaan sisällytetään esitettäväksi tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan. Tavaroiden tai palvelujen kuten tuotantotarpeiston tai palkintojen tarjoamista ilmaiseksi olisi pidettävä tuotesijoitteluna vain, jos tavaroilla tai palveluilla on merkittävää arvoa. Tuotesijoitteluun olisi sovellettava samoja laadullisia sääntöjä ja rajoituksia kuin audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään. Ratkaiseva peruste, jolla voidaan tehdä ero sponsoroinnin ja tuotesijoittelun välillä, on se, että tuotesijoittelussa viittaus tuotteeseen esitetään osana ohjelman toimintasisältöä, minkä vuoksi 1 artiklan 1 kohdan m alakohdassa olevassa määritelmässä käytetään sanamuotoa ”ohjelmaan sisällytetään”. Sponsorointiviittauksia voidaan sen sijaan näyttää ohjelman aikana, mutta ne eivät ole osa ohjelman juonta.
- (92) Tuotesijoittelu olisi periaatteessa kiellettävä. Joidenkin ohjelmatyyppien osalta on kuitenkin tarkoituksenmukaista tehdä positiiviseen luetteloon perustuvia poikkeuksia. Jäsenvaltion olisi voitava syrjäyttää nämä poikkeukset kokonaan tai osittain, esimerkiksi sallimalla tuotesijoittelu ainoastaan sellaisissa ohjelmissa, joita ei ole tuotettu yksinomaan kyseisen jäsenvaltion alueella.
- (93) Sponsorointi ja tuotesijoittelu olisi lisäksi kiellettävä, jos ne vaikuttavat ohjelmien sisältöön sillä tavoin, että ne vaikuttavat mediapalvelun tuottajan vastuuseen ja toimitteluun itsenäisyyteen. Tämä on asian laita temaattisen sijoittelun osalta.
- (94) Jäsenvaltiot vastaavat Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa niille määrättyjen velvoitteiden mukaisesti siitä, että tämä direktiivi pannaan tehokkaasti täytäntöön. Jäsenvaltiot voivat vapaasti valita asianmukaiset keinot ja erityisesti toimivaltaisten riippumattomien sääntelyelintensä muodon oikeudellisten perinteidensä ja vakiintuneiden rakenteidensä mukaisesti, jotta ne pystyvät suorittamaan tehtävänsä puolueettomasti ja avoimesti pannessaan täytäntöön tätä direktiiviä. Jäsenvaltioiden valitsemien keinojen olisi erityisesti edistettävä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta.
- (95) Tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen varmistaminen edellyttää tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten sääntelyelinten ja komission välillä. Myös jäsenvaltioiden välinen ja jäsenvaltioiden sääntelyelinten välinen tiivis yhteistyö on erityisen tärkeää ottaen huomioon se vaikutus, joka johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneilla lähetystoiminnan harjoittajilla voi olla toiseen jäsenvaltioon. Jos kansallisessa lainsäädännössä on säädetty lupamenettelyistä ja jos asia koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, on suotavaa, että asiaankuuluvat elimet ovat yhteydessä keskenään ennen tällaisten lupien myöntämistä. Tämän yhteistyön olisi katettava kaikki tällä direktiivillä yhteen sovitettut alat.

- (96) On tarpeen selventää, että omat myynninedistämiset ovat erityinen mainonnan muoto, jossa lähetystoiminnan harjoittaja mainostaa omia tuotteitaan, palvelujaan, ohjelmiaan tai kanaviaan. Erityisesti ohjelmaotteista koostuvia esittelyohjelmia olisi pidettävä ohjelmina.
- (97) Mainonnalle ja teleostolähetyksille varattavissa olevaan päivittäisen tai tuntia kohti lasketun lähetysajan enimmäismäärään ei olisi laskettava mukaan lähetystoiminnan harjoittajan päivittäin lähetettäviä omia ohjelmia, eikä niihin suoraan liittyviä oheistuotteita koskevia kuulutuksia, virallisia tietoja eikä korvauksetta lähetettäviä hyväntekeväisyysvetoomuksia.
- (98) Kilpailun vääristymien välttämiseksi tämän poikkeuksen soveltaminen olisi rajoitettava niitä tuotteita koskeviin ilmoituksiin, jotka täyttävät sen kaksinkertaisen ehdon, että ne ovat kyseisten ohjelmien oheistuotteita ja liittyvät suoraan niihin. 'Oheistuotteella' tarkoitetaan tuotetta, jonka avulla katselijat voivat saada täyden hyödyn näistä ohjelmista tai toimia interaktiivisesti niiden kanssa.
- (99) Teleostotoiminnan kehittämiseksi on tärkeää turvata kuluttajasuojan korkea taso vahvistamalla asiaankuuluvia, kyseisten lähetysten muotoa ja sisältöä säänteleviä vaatimuksia, koska teleostotoiminnalla on taloudellista merkitystä kaikille toimijoille ja koska se muodostaa todellisen myyntikanavan tavaroille ja palveluille unionissa.
- (100) On tärkeää, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat asiaankuuluvien säännösten täytäntöönpanon valvonnassa tehdä muiden kuin yksinomaan teleostolähetyksille varattujen kanavien osalta eron toisaalta teleostotesityksille, mainospaloille ja muille mainonnan muodoille varatun lähetysajan ja toisaalta teleostolähetyksille varattujen ohjelmapaikkojen lähetysajan välillä. Sen vuoksi on tarpeen ja riittävää, että jokainen ohjelmapaikka on selvästi tunnistettavissa optisten tai akustisten keinojen perusteella ainakin ohjelmapaikan alussa ja lopussa.
- (101) Tätä direktiiviä olisi sovellettava yksinomaan teleostolähetyksille tai omalle myynninedistämiseksi varattuihin kanaviin, joilla ei esitetä tavallisia ohjelmia, kuten uutisia, urheilua, elokuvia, dokumentteja tai näytelmiä, ainostaan tämän direktiivin tarkoituksia varten ja tämän estämättä kyseisten kanavien sisällyttämistä unionin muiden säästöjen soveltamisalaan.
- (102) Vaikka lähetystoiminnan harjoittajat ovat tavallisesti velvolliset varmistamaan, että ohjelmissa esitetään asiat ja tapahtumat puolueettomasti, on siitä huolimatta tärkeää asettaa niille erityisiä vastineoikeutta tai vastaavia oikeuskeinoja koskevia velvoitteita niin, että se, jonka oikeutettu etu on vahingoitettu lähetetyn televisio-ohjelman yhteydessä esitetyllä väitteellä, voi tehokkaasti käyttää tätä oikeutta tai näitä oikeuskeinoja.
- (103) Vastineoikeus soveltuu hyvin oikaisukeinoksi televisiolähetyksen osalta, ja sitä voidaan soveltaa myös verkkoympäristöön. Suositukseen alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta sisältyy jo asianmukaisia ohjeita toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi kansallisissa lainsäädännössä tai käytännössä niin, että oikeus vastineeseen tai vastaavat oikaisukeinot verkkoviestintän osalta varmistetaan riittävästi.
- (104) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ilman sisärajoja olevan alueen luominen audiovisuaalisille palveluille samalla kun varmistetaan yleistä etua koskevien tavoitteiden suojan korkea taso, erityisesti alaikäisten ja ihmisarvon suojele sekä vammaisten oikeuksien edistäminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (105) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

MÄÄRITELMÄT

1 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) 'audiovisuaalisella mediapalvelulla'

i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklan mukaista palvelua, jonka toimituksellinen vastuu kuuluu mediapalvelun tarjoajalle ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän kohdan e alakohdassa määriteltyjä televisiolähetyksiä tai tämän kohdan g alakohdassa määriteltyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja;

ii) audiovisuaalista kaupallista viestintää;

- b) 'ohjelmalla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa ja joka on muodoltaan ja sisällöltään verrattavissa televisiolähetysten muotoon ja sisältöön. Ohjelmia ovat esimerkiksi pitkät elokuvat, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja draamaohjelmat;
- c) 'toimituksellisella vastuulla' sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulun mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palveluista;
- d) 'mediapalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;
- e) 'televisiolähetystoiminnalla' tai 'televisiolähetyksellä' (lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien seuraamiseksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti;
- f) 'lähetystoiminnan harjoittajalla' televisiolähetystarjoavaa mediapalvelun tarjoajaa;
- g) 'tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla' (ei-lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselun käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;
- h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa. Tällaista kuvaa lähetetään ohjelman yhteydessä tai se sisällytetään ohjelmaan maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, teleostoslähetykset ja tuotesijoittelun;
- i) 'televisiomainonnalla' kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;
- j) 'piilotetusti toteutetulla audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' tavarantekijän tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että mediapalvelun tarjoajan tarkoituksena on käyttää tätä esittämistä mainostarkoituksessa ja siten, että se saattaa johtaa yleisöä harhaan esittämisen luonteen suhteen. Tällaista esittämistä pidetään tarkoituksellisenä, erityisesti silloin, kun se tehdään maksua tai muuta vastiketta vastaan;
- k) 'sponsoroinnilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;
- l) 'teleostoslähetyksillä' suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetystuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;
- m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;
- n) 'eurooppalaisilla teoksilla'
- i) jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia;
 - ii) teoksia, jotka ovat peräisin Euroopan neuvoston laatiman rajat ylittäviä televisiolähetystuotteiden eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolena olevista eurooppalaisista kolmansista maista, jos teokset täyttävät 3 kohdassa säädetyt edellytykset;
 - iii) teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina unionin ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot.
2. Edellä olevan 1 kohdan n alakohdan ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin kyseisissä kolmansissa maissa sovelleta syrjiviä toimenpiteitä.
3. Teokset ovat 1 kohdan n alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja teoksia, jos ne on pääosin tehty yhdessä tai useammassa mainituissa säännöksissä tarkoitettussa valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella ja jos teokset täyttävät jonkin seuraavista kolmesta edellytyksestä:
- i) teosten yksi tai useampi tuottaja on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuun valtioon;

ii) teosten tuotantoa johtaa ja todellisuudessa valvoo yksi tai useampi tuottaja, joka on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitetuista valtioista;

iii) näistä valtioista olevien yhteistuottajien osuus on yli puolet yhteistuotannon kokonaiskustannuksista ja yhteistuotantoa ei valvo yksi tai useampi näiden valtioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

4. Teoksia, jotka eivät ole 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että unionista olevien yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

II LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

2 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövalan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien lähettämät audiovisuaaliset mediapalvelut ovat sen oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaiset, jota sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövalan piiriin kuuluvilla sellaisia mediapalvelun tarjoajia,

a) jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti; tai

b) joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3. Tässä direktiivissä katsotaan mediapalvelun tarjoajan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:

a) mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja asianomaista audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään samassa jäsenvaltiossa;

b) jos mediapalvelujen tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työsken- telee merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoit-

tautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;

c) jos mediapalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoamisen harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövalan piiriin seuraavissa tapauksissa:

a) ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;

b) ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.

5. Jos sitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan mukaisesti, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49–56 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä perustein, jotka liittyvät niihin aloihin, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee.

2. Televisiolähetystoiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toisesta jäsenvaltiosta tulevassa televisiolähetyksessä rikotaan ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti 27 artiklan 1 tai 2 kohtaa ja/tai 6 artiklaa;

b) lähetystoiminnan harjoittaja on edeltävien 12 kuukauden aikana rikkonut a alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä vähintään kaksi kertaa;

c) kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti lähetystoiminnan harjoittajalle ja komissiolle väitetystä säännösten rikkomisesta ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa, jos tällainen säännösten rikkominen toistuu;

d) neuvotteluissa lähettävän jäsenvaltion ja komission kanssa ei ole päästy sovintoratkaisuun 15 päivän kuluessa c alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta, ja väitetty säännösten rikkomisen jatkuu.

Komissio päättää kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sille ilmoitettiin jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ovatko toimenpiteet sopusoinnussa unionin oikeuden kanssa. Jos päätös on kielteinen, jäsenvaltion on kiireellisesti lopetettava kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen.

3. Edellä oleva 2 kohta ei rajoita minkään kyseisestä rikkomisesta aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan kyseessä oleva lähetystoiminnan harjoittaja kuuluu.

4. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalveluiden osalta jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdan säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä tietyn palvelun osalta, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) toimenpiteet

i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella:

— yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selvittäminen ja syytteenpano, mukaan lukien alaikäisten suojeleminen ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset;

— kansanterveyden suojeleminen;

— yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen;

— kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suoja;

ii) kohdistuvat tilattavaan audiovisuaaliseen mediapalveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa näiden tavoitteiden saavuttamisen;

iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin;

b) jäsenvaltio on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista ja rajoittamatta oikeudenkäyntimenettelyä, esitutkinta ja rikostutkintatoimet mukaan lukien:

i) pyytänyt jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, toteuttamaan toimenpiteitä eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä,

ii) ilmoittanut komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palvelun tarjoaja kuuluu, aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 4 kohdan b alakohdassa säädetyistä edellytyksistä. Tällöin toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palveluntarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus.

6. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Jos komissio toteaa, että toimenpide on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se pyytää, että kyseinen jäsenvaltio pidättyy toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettaa niiden toteuttamisen viipymättä.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

2. Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio

a) on käyttänyt 1 kohdan mukaista vapautta hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleisiä etua koskevia sääntöjä; ja

b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiölähetystyksiä, jotka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi ottaa yhteyden siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun kaikkiin aiheutuneisiin ongelmiin. Saatuaan perustellun pyynnön ensin mainitulta jäsenvaltiolta sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehoitettava lähetystoiminnan harjoittajaa noudattamaan kyseisiä yleisiä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava ensin mainitulle jäsenvaltiolle pyynnön perusteella saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa. Kumpikin jäsenvaltio voi pyytää 29 artiklan mukaisesti perustettua yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Ensin mainittu jäsenvaltio voi toteuttaa asianomaiseen lähetystoiminnan harjoittajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä, jos se katsoo, että

- a) 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä; ja
- b) kyseinen lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovittuja aloja ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä perustellen syyt, joihin se perustaa arvionsa; ja
- b) komissio on päättänyt, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia, ja erityisesti, että toimenpiteet 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu.

5. Komissio päättää asiasta kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tekemisestä. Jos komissio päättää, että toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, kyseisen jäsenvaltion on jätettävä esitetyt toimenpiteet toteuttamatta.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.

7. Jäsenvaltioiden on edistettävä kansallisella tasolla oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa yhteis- ja/tai itsesääntelyjärjestelmien toteuttamista niillä alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Näiden järjestelmien on oltava kulloisenkin jäsenvaltion keskeisten toimijoiden laajasti hyväksymiä, ja niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano.

8. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan täysimääräisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivin 2000/31/EY säännös on ristiriidassa tämän direktiivin säännöksen kanssa, sovelletaan tämän direktiivin säännöstä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

III LUKU

KAIKKIIN AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

5 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajat asettavat

helposti, suoraan ja pysyvästi vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- a) mediapalvelun tarjoajan nimi;
- b) käyntiosoite, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut;
- c) mediapalvelun tarjoajaa koskevat tiedot, mukaan lukien sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton kyseiseen tarjoajaan;
- d) soveltuviissa tapauksissa tiedot toimivaltaisista sääntely- tai valvontaelimistä.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä ai-neksia, jotka yllyttävät vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on rohkaistava lainkäyttövaltaansa kuuluvia mediapalvelun tarjoajia varmistamaan, että niiden palvelut saatetaan asteittain näkö- ja kuulovammaisten henkilöiden käytettäviksi.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia muulloin kuin oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi. Piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;
- c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:

- i) loukata ihmisarvoa;
- ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansallisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;

- iii) suosia terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaa toimintaa;
- iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;
- d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;
- f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;
- g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä tai moraalista haittaa alaikäisille. Sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttää perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Jäsenvaltiot ja komissio rohkaisevat mediapalvelujen tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jota esiintyy lasten ohjelmiin liitetyn tai lasten ohjelmissa ja joka koskee ravintoaineita sisältäviä taikka ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita sisältäviä elintarvikkeita ja juomia. Tämä koskee erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa/natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

10 artikla

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien, jotka ovat sponsoroituja, on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitteluun riippumattomuuteen;
 - b) niissä ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
 - c) katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöi-

tävä sellaisiksi käyttämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, aikana ja/tai lopussa.

2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.

3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tai ohjelmissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.

11 artikla

1. Jäljempänä olevaa 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.
2. Tuotesijoittelu on kielletty.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuotesijoittelu on seuraavissa tapauksissa sallittua, jollei jäsenvaltio toisin päättä:
- a) audiovisuaalista mediapalvelua varten tehdyissä elokuvateoksissa, elokuvissa ja sarjoissa, urheiluohjelmissa ja kevyissä viihdeohjelmissa;
 - b) tapauksissa, joissa ei peritä maksua vaan ainoastaan tarjotaan ilmaiseksi tiettyjä tavaroita tai palveluja kuten tuotetarpeita ja palkintoja sisällytettäväksi ohjelmaan.

Edellä a alakohdassa säädetty poikkeus ei koske lastenohjelmia.

Ohjelmien, joissa on tuotesijoittelua, on täytettävä vähintään kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitteluun riippumattomuuteen;
- b) niissä ei suoraan kannusteta vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
- c) niissä ei aiheuttomasti korosteta kyseistä tuotetta;

- d) katsojille ilmoitetaan selvästi tuotesijoittelusta. Tuotesijoittelua koskevat ohjelmat on asianmukaisesti yksilöitävä sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti päättää myöntää luvan poiketa d alakohdassa säädetystä vaatimuksista edellyttäen, ettei mediapalvelujen tarjoaja itse tai mediapalvelujen tarjoajan sidossuhteissa ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

4. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää:

- a) tupakkatuotteiden tai savukkeiden tuotesijoittelua tai sellaisen yritysten harjoittamaa tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti; tai
- b) sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

IV LUKU

YKSINOMAAN TILATTAVIIN AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat vakavasti haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe näitä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamilla tilattavilla audiovisuaalisilla mediapalveluilla edistetään mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta. Tällaista teosten edistämistä voidaan toteuttaa muun muassa tällaisten palvelujen antamalla rahoituksella, joka kohdistuu eurooppalaisten teosten tuotantoon tai niitä koskevien oikeuksien hankkimiseen taikka sillä osuudella tai näkyvyydellä, joka tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoamia ohjelmia koskevissa luetteiloissa annetaan eurooppalaisille teoksille.

2. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 sekä sen jälkeen neljän vuoden välein komissiolle kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan soveltamista koskevan kertomuk-

sen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehittymisen sekä kulttuurista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen.

V LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA KOSKEVAT YKSINOIKEUKSIA JA LYHYITÄ UUTISIA TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA

14 artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa unionin oikeuden mukaisesti toimenpiteitä varmistamiseksi, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä, siten, että merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä estetään seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos se toimii näin, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä vai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio tarkistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia, ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 29 artiklan nojalla perustetulta yhteyskomitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja vähintään kerran vuodessa yhdistetyn luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä 18 päivän joulukuuta 2007 jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on nimennyt 1 ja 2 kohdan mukaisesti kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä lähetettäväksi tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta lähetettäväksi 1 kohdan mukaisesti.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin alueelle sijoittautuneet lähetystoiminnan harjoittajat voivat saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lainkäyttövalltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella.

2. Jos käyttöoikeutta pyytäneen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut toinen lähetystoiminnan harjoittaja on saanut yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan, käyttöoikeutta on pyydetävä viimeksi mainitulta lähetystoiminnan harjoittajalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava aineiston käyttöön saaminen sallimalla, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista edellyttäen, että ne ainakin nimeävät aineistonsa lähteen, jollei tämä käytännön syistä ole mahdollista.

4. Vaihtoehtona 3 kohdalle jäsenvaltio voi ottaa käyttöön jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston käyttöön saaminen tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin.

5. Lyhyitä otteita voidaan käyttää yksinomaan yleisissä uutis-ohjelmissa ja niitä saa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa käyttää vain, jos sama mediapalvelun tarjoaja tarjoaa saman ohjelman myöhemmin nauhoitettuna.

6. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, varmistettava oikeusjärjestelmiensä ja -käytäntöjensä mukaisesti, että tällaisten lyhyiden otteiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot, erityisesti mahdollisten korvausjärjestelyjen, lyhyiden otteiden enimmäispituuden ja niiden lähettämistä koskevien aikarajojen osalta, on määritelty. Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön saamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia.

VI LUKU

TELEVISIO-OHJELMIEN JAKELUN JA TUOTANNON EDISTÄMINEN

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että lähetystoiminnan harjoittajat varaavat eurooppalaisille teoksille suurimman osan lähetyksajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille varattua aikaa. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon lähetystoiminnan harjoittajien tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan.

2. Jos 1 kohdassa säädettyä osuutta ei voida saavuttaa, osuus ei saa olla pienempi kuin kyseisen jäsenvaltion keskimääräinen osuus vuonna 1988.

Kuitenkin Kreikan ja Portugalin osalta vuosi 1988 korvataan vuodella 1990.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 3 päivästä lokakuuta 1991 alkaen joka toinen vuosi kertomus tämän artiklan ja 17 artiklan soveltamisesta.

Kertomuksessa on erityisesti oltava tilastollinen selvitys siitä, miten tässä artiklassa ja 17 artiklassa tarkoitetut osuudet ovat toteutuneet kunkin kyseessä olevan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan televisio-ohjelman osalta, ja jos osuutta ei ole saavutettu, kussakin tapauksessa syy tähän sekä toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet osuuden saavuttamiseksi.

Komissio antaa kertomukset tiedoksi muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille ja liittää tarvittaessa ohien lausunnon. Komissio huolehtii siitä, että tätä artiklaa ja 17 artiklaa sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti. Komissio voi ottaa lausunnossaan huomioon erityisesti kehityksen aikaisempiin vuosiin nähden, ensilähetysten osuuden ohjelmistosta, uusien lähetystoiminnan harjoittajien erityisolosuhteet ja niiden maiden erityistilanteen, joissa on pieni tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja aiheellisin keinoin, että lähetystoiminnan harjoittajat varaavat vähintään 10 prosenttia lähetyksajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille varattua aikaa, tai vaihtoehtoisesti, jäsenvaltion harkinnan mukaan, vähintään 10 prosenttia ohjelmistobudjetistaan eurooppalaisille, lähetystoiminnan harjoittajista riippumattomien tuottajien valmistamille teoksille. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon lähetystoiminnan harjoittajan tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan. Se on saavutettava varaamalla asianmukainen osuus uusille ohjelmille eli ohjelmille, jotka lähetetään viiden vuoden kuluessa niiden valmistumisesta.

18 artikla

Tätä lukua ei sovelleta paikallisille yleisöille tarkoitettuihin televisiolähetyksiin, joita ei lähetetä kansallisessa televisioverkossa.

VII LUKU

TELEVISIOMAINONTA JA TELEOSTOSLÄHETYKSET

19 artikla

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimitetusta sisällöstä. Televisiomainonta ja teleostoslähetykset on erotettava selvästi muista ohjelmalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkin rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä.

2. Yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa televisiomainoksia tai teleostoslähetyksiä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi ohjelman luonnolliset tauot sekä ohjelman kesto ja luonne huomioon ottaen, eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.

2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmiä, elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää mainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetyksiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetyksiä.

21 artikla

Sellaisten lääketuotteiden, joilta edellytetään direktiivin 2001/83/EY mukainen markkinoille saattamista koskeva lupa, tarjoaminen teleostoksina ja lääkehoitojen tarjoaminen teleostoksina on kiellettyä.

22 artikla

Alkoholijuomien televisiomainonnassa ja teleostoslähetyksissä on noudatettava seuraavia perusteita:

- a) sitä ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä siinä saa varsinkaan kuvata alaikäisiä nauttimassa tällaisia juomia;
- b) siinä ei saa yhdistää alkoholin käyttöä lisääntyneeseen fyysiseen suorituskykyyn tai ajoneuvolla ajamiseen;
- c) siinä ei saa luoda kuvaa, että alkoholin nauttiminen edistäisi sosiaalista tai seksuaalista menestystä;
- d) siinä ei saa väittää, että alkoholilla on terapeuttisia ominaisuuksia tai että se piristää, rauhoittaa tai on keino henkilökohtaisten ristiriitojen ratkaisemiseksi;
- e) siinä ei saa kannustaa alkoholin kohtuuttomaan käyttöön tai esittää raittiutta tai kohtuullista käyttöä kielteisessä valossa;
- f) siinä ei saa korostaa korkean alkoholipitoisuuden olevan juomien myönteinen ominaisuus.

23 artikla

1. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita, eikä sponsoroitua koskeviin ilmoituksiin tai tuotesijoitteluun.

24 artikla

Teleostoslähetykset on yksilöitävä selkeästi kuva- ja äänitunnuksella, ja niiden yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia.

25 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan soveltuvin osin televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetyksiä varten sekä televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten.

Edellä VI lukua sekä 20 artiklaa ja 23 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta kyseisiin kanaviin.

26 artikla

Jäsenvaltiot voivat unionin oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 20 artiklan 2 kohdassa ja 23 artiklassa säädettyjä edellytyksiä sellaisten yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen televisiolähetysten osalta, joita yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

VIII LUKU

ALAIKÄISTEN SUOJELU TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA*27 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien televisiolähetyksissä ei ole ohjelmia, jotka saattaisivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, eikä varsinkaan pornografiaa tai perustetonta väkivaltaa sisältäviä ohjelmia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi toimenpiteet koskevat myös muita ohjelmia, jotka voivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, jollei lähetysajan valinnalla tai teknisillä toimenpiteillä ole varmistettu, että lähetyksalueella olevat alaikäiset eivät tavallisesti kuule tai näe kyseisiä lähetyksiä.

3. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että lähetettäessä tällaisia ohjelmia koodaamattomassa muodossa niitä edeltää äänimerkinä annettu varoitus tai ne voidaan tunnistaa näiden ohjelmien koko keston ajan näkyvästä tunnusmerkistä.

IX LUKU

VASTINEOIKEUS TELEVISIOLÄHETYSOIMINNASSA

28 artikla

1. Kansallisuudesta riippumatta jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka oikeutettuja etuja, varsinkin mainetta ja kunniaa, on vahingoitettu esittämällä virheellisiä väitteitä televisio-ohjelmassa, on oltava oikeus vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden siviili-, hallinto- tai rikosoikeutta koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei oikeutta vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon estetä asettamalla kohtuuttomia ehtoja tai edellytyksiä. Vastine on lähetettävä kohtuullisessa ajassa perustellun pyynnön esittämisen jälkeen ja sille lähetykselle, johon vastinepyynnössä viitataan, soveltuvaan aikaan ja soveltuvalta tavalla.

2. Vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen on oltava käytettävissä kaikkien jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien osalta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen luomiseksi ja määritettävä niiden käyttämisessä noudatettavat menettelyt. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että oikaisukeinojen käyttöön varataan riittävä aika ja että menettelyt ovat sellaiset, että vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voivat asianmukaisesti käyttää muissa jäsenvaltioissa asuvat tai niihin sijoitautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt.

4. Pyyntö saada käyttää vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voidaan hylätä, jos vastineeseen ei 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ole perusteita, jos se käsittäisi rangaistavan teon, jos se saattaisi lähetystoiminnan harjoittajan siviilioikeudelliseen vastuuseen tai jos se olisi hyvien tapojen vastainen.

5. On säädettävä menettelyistä, joilla vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöä koskevat riidat voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittaviksi.

X LUKU

YHTEYSKOMITEA

29 artikla

1. Komission alaisuuteen perustetaan yhteyskomitea. Se muodostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Sen puheenjohtajana on komission edustaja, ja se koontuu joko puheenjohtajan aloitteesta tai jäsenvaltion valtuuskunnan pyynnöstä.

2. Yhteyskomitean tehtävänä on:

a) edistää tämän direktiivin tosiasiallista täytäntöönpanoa neuvottelemalla säännöllisesti sen soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista ja erityisesti 2 artiklan soveltamisesta sekä mahdollisista muista kysymyksistä, joita koskeva keskustelu katsotaan hyödylliseksi;

b) antaa omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä lausuntoja tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa;

c) toimia keskustelufoorumina siitä, mitä kysymyksiä olisi käsiteltävä kertomuksissa, jotka jäsenvaltioiden on annettava 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja kertomusten metodologiasta;

d) keskustella niiden säännöllisten neuvottelujen tuloksista, joita komissio käy lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden, tuottajien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattiliittojen ja luovaa työtä tekevien tahojen kanssa;

e) edistää jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelytoimintaa koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon unionin politiikan audiovisuaalialalla sekä asiaan vaikuttavan teknisen kehityksen;

f) tarkastella kaikkea kyseisellä alalla tapahtuvaa kehitystä, josta keskusteleminen vaikuttaa hyödylliseltä.

XI LUKU

JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYELINTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

30 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet toimittakseen erityisesti toimivaltaisten riippumattomien sääntelyelintensä avulla toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 3 ja 4 artiklan, soveltaminen edellyttää.

XII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Aloilla, joita tässä direktiivissä ei soviteta yhteen, direktiivi ei vaikuta niihin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka johtuvat olemassa olevista televiestintää tai lähetystoimintaa koskevista sopimuksista.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

33 artikla

Komissio antaa viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kehityksen ja erityisesti teknologian tuoreimman kehityksen, alan kilpailukykyyn sekä kaikissa jäsenvaltioissa saavutetun medialukutaidon tason edellyttämällä tavalla.

Mainitussa kertomuksessa arvioidaan myös lastenohjelmiin liitettyä tai ohjelmien sisältämää televisiomainontaa ja erityisesti sitä, onko tähän direktiiviin sisältyvillä määrää ja laatua koskevilla säännöillä saavutettu edellytetty suojelun taso.

34 artikla

Kumotaan direktiivi 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä maaliskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. LÓPEZ GARRIDO

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(34 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 89/552/ETY
(EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
97/36/EY
(EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi Ainoastaan 1 artikla
2007/65/EY
(EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27).

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(34 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
89/552/ETY	3 päivä lokakuuta 1991
97/36/EY	31 päivä joulukuuta 1998
2007/65/EY	19 päivä joulukuuta 2009

LIITE II

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 89/552/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan johdantolause
1 artiklan a alakohdan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause
1 artiklan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
1 artiklan a alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
1 artiklan b–m alakohta	1 artiklan 1 kohdan b–m alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan johdantolause
1 artiklan n alakohdan i alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan ii alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan kolmas luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan iii alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan neljäs luetelmakohta	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan johdantolause	1 artiklan 3 kohdan johdantolause
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 3 kohdan i alakohta
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 3 kohdan ii alakohta
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan kolmas alakohta	1 artiklan 3 kohdan iii alakohta
1 artiklan n alakohdan iii alakohta	1 artiklan 4 kohta
2 artikla	2 artikla
2 a artiklan 1, 2 ja 3 kohta	3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
2 a artiklan 4 kohdan johdantolause	3 artiklan 4 kohdan johdantolause
2 a artiklan 4 kohdan a alakohta	3 artiklan 4 kohdan a alakohta
2 a artiklan 4 kohdan b alakohdan johdantolause	3 artiklan 4 kohdan b alakohdan johdantolause
2 a artiklan 4 kohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	3 artiklan 4 kohdan b alakohdan i alakohta
2 a artiklan 4 kohdan b alakohdan toinen luetelmakohta	3 artiklan 4 kohdan b alakohdan ii alakohta
2 a artiklan 5 ja 6 kohta	3 artiklan 5 ja 6 kohta
3 artikla	4 artikla
3 a artikla	5 artikla
3 b artikla	6 artikla
3 c artikla	7 artikla
3 d artikla	8 artikla
3 e artikla	9 artikla
3 f artikla	10 artikla
3 g artiklan 1 kohta	11 artiklan 2 kohta
3 g artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
3 g artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
3 g artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
3 g artiklan 2 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta	11 artiklan 3 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta

Direktiivi 89/552/ETY	Tämä direktiivi
3 g artiklan 3 kohta	11 artiklan 4 kohta
3 g artiklan 4 kohta	11 artiklan 1 kohta
3 h artikla	12 artikla
3 i artikla	13 artikla
3 j artikla	14 artikla
3 k artikla	15 artikla
4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
4 artiklan 4 kohta	—
5 artikla	17 artikla
9 artikla	18 artikla
10 artikla	19 artikla
11 artikla	20 artikla
14 artikla	21 artikla
15 artikla	22 artikla
18 artikla	23 artikla
18 a artikla	24 artikla
19 artikla	25 artikla
20 artikla	26 artikla
22 artikla	27 artikla
23 artikla	28 artikla
23 a artikla	29 artikla
23 b artikla	30 artikla
24 artikla	31 artikla
—	32 artikla
26 artikla	33 artikla
—	34 artikla
—	35 artikla
27 artikla	36 artikla
—	Liite I
—	Liite II

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levy korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI